

3. NE velikonoční-B Luk 24,35-48 Pokoj vám! 1

Při čtení evangelia o zmrtvýchvstalém Kristu vystupují na povrch 2 skutečnosti, kterými se odlišuje způsob jeho přebývání mezi apoštoly oproti tomu před ukřížováním.

1) Pán Ježíš skutečně vstal z hrobu. To si apoštolové po nalezení prázdného hrobu a setkání s ním ověřili. Ale přesto se už nevrátil jednoduše do situace, ve které byl předtím. Už nebydlí s učedníky, ale zjevuje se jim obyčejně znenadání. Nezařazuje se zpět do dějin, do fyzického času. Jeho oslavené tělo není vázáno zákony prostoru, zjevuje se napřed v Jeruzalémě, pak v Galileji, pak zase na Olivové hoře (Sk 1,9-12); prochází zavřenými dveřmi (Jan 20,26). 2) Jeho odlišností je, že když se zmrtvýchvstalý Kristus objeví, osoby, které ho dobře znaly, ho nepoznávají. Marie Magdaléna si při setkání se Zmrtvýchvstalým myslí, že je to zahradník (Jan 20,15). Učedníci jdoucí do Emauz si jeho přítomnost neuvědomí ani po dlouhé debatě s ním. Ježíš jim musí otevřít oči (Luk 24,18n).

Apoštolové vydali svědectví o zmrtvýchvstalém Kristu hlásáním evangelia a mučednictvím.

Vydávat svědectví o živém Kristu je úkolem všech křesťanů. I křesťan se zjevuje světu. Je sice z masa a kostí, ale tu a tam má dávat problesknout, že žije v jiném světě než jiní. V pravém křesťanovi se lidé mají dotýkat už něčeho jiného, než je zkušenost všedních dní, ale mají v něm cítit přítomnost budoucího věku, dotek zmrtvýchvstalého Krista. (Tomáš Špidlík: Ve službě Slova B, str. 60-2, 3. NE velikonoční)

Takovýto dotek zmrtvýchvstalého Krista jsem např. zažil, když jsem asi před 10ti lety navštívil řeholní sestry, které v jednom klášteře na jižní Moravě (Břežany u Znojma) pečují o zhruba 200 různě pokroucených a mentálně postižených ubožáků.

Praví křesťané procházejí zavřenými dveřmi. Dveřmi duší lidí zavřenými pro Krista. Není to jistě záležitost každodenní, ale úsilím o křesťanskou dokonalost posilovanou pravidelným přijímáním svátostí se tomu snažme přiblížit.